

14 MART

14 Mart 1827’de Anadolu toprağının ilk modern tıp okulu Tıphane-i Amire’nin açılışının 183, 1908’de tıbbiyelinin Haydarpasha’da saat kulesine astıkları “esir olmaz bu tıbbiye” pankartının 102, 1915’de tıbbiyeli öğrencilerin Çanakkale’de şehit oluşunun 95, 1919’da tıbbiyelilerin İstanbul’da emperyalizme karşı direnmek için 14 Mart’ta biraraya gelişinin 91, 1921’de İstanbul Tıp Fakültesi’nin şehit düşen tıbbiyeliler nedeniyle mezuniyet verememesinin 89 yıl sonrasında bugün yine birlikteyiz. Bu 14 Mart’ta da sorunlarımızı, çözüm yollarını ve taleplerimizi konuşuyoruz.

Bizden öncekilerin tarihin imbiğinden süzülerek geçtikleri onurlu yolda yürümeye devam ediyoruz.

Değerli meslektaşlarım, sağlıkla sağlıksızlık karşısında sağlıktan yana olmaktır hekimlik. Savaşla barış karşısında barıştan, sevgiyle nefret karşısında sevgiden, yaşamla ölüm karşısında yaşamdan yana olmaktır hekimlik. Yaşam, kendinden yana olanlara, tarafsız olmak hakkını sunmaz. Omuzlarınızda insandan yana olmanın sorumluluğuyla, yaşamın karşısında onurlu ve dik bir duruştur hekim olmak.

Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk’ün “gidemediğin yer vatan değildir” sözünden hareketle onun devrimlerinin ışığında ülkesinin dört bir yanında hizmet veren, şartlar ne olursa olsun elinden gelenin en iyisini yaparak insanlara hizmet eden hekimler olarak,

Küresel sermayenin cumhuriyetimizin kazanımlarını yok etmek için oynadığı oyunları kaygıyla izliyoruz.

36 saat aralıksız çalışan bir hekimin, günde 100 hastaya bakması istenen bir hekimin reçete yazarken yaptığı bir hata için hakkında soruşturmalar başlatılırken, dağdan inen teröristlerin davul zurnayla karşılanmasını nöbetçi mahkemelerde aklanmasını kaygıyla izliyoruz.

Çoğunun sorunu birinci basamakta çözülebilecek iken bir türlü uygulanmayan sevk zinciri nedeniyle koridorlarında kuyruklar oluşan, karlılık hesabıyla çalışan işletmelere dönüştürülen, döner sermaye gelirleri olmadan yaşayamaz duruma getirilen, hastane birlikleri kurularak sermayenin yönetimine bırakılmak istenen hastanelerimizi kaygıyla izliyoruz.

Badanası yapılmayan, çatısı akan, yeterli sağlık personeli, günümüzün gerektirdiği yeniliklerle desteklenmeyen sağlık ocaklarımızı, hekimlere yönelik giderek artan şiddet olaylarını kaygıyla izliyoruz.

Sağlık reformları adı altında yapılan düzenlemelerle sağlığı alınıp satılan bir metaya dönüştüren, sağlık hizmetlerinin finansmanını katkı payları ile halkımızın üzerine yıkan, hekim emeğini ucuzlatan ve köleleştiren, varmak istediği son noktada sağlık hizmetlerini özelleştirmeyi ve halkımızın sağlığını sermayesinin nereden geldiğini bildiğimiz özel hastane tekellerine teslim etmeyi hedefleyen sağlık politikalarını kaygıyla izliyoruz.

Haklarındaki onlarca suçlama ve yargılama isteğinden söz etmeyip dokunulmazlık zırhlarının arkasına saklanırken çağdaş bir sağlık hizmeti kuramamaktaki başarısızlıklarının sorumlusu olarak hekimleri suçlayan, kendilerinin ve yakınlarının ansızın zenginleşme öykülerini açıklayamadan birkaç istisnai örnek üzerinden hekimlerin gelirlerini sorgulayan, var olan sağlık kurumlarını geliştirmek, sağlık ocaklarını çalışır duruma getirmek, hastanelerin eksiklerini gidermek yerine “size hastane açacağım” türünden popülist söylemlerle oy avcılığına soyunan politikacıları kaygıyla izliyoruz.

Bizler, ülkemizdeki tüm insanları kapsayan, finansmanının kamunun vergi gelirleriyle sağlandığı, tüm insanlarımızın sağlık hizmetlerinden eşit ve ücretsiz olarak yararlandığı bir sağlık sistemi istiyoruz. Bizler, döner sermaye, performans, mesai dışı özel muayene gibi özlük haklarımıza yansımayan bir ücretlendirme değil, eğitimimiz ve çalışma koşullarımızla uyumlu, özlük haklarımıza tümüyle yansıyan, onurlu ve insanca yaşamamıza yetecek bir gelir istiyoruz.

Değerli meslektaşlarım,

Katıldıkları her toplantıda, katıldıkları her açılışta popülist söylemlerle sağlık üzerine konuşan politikacıların, niye hekimler politika yapmasın dediğini biliyoruz. Çünkü bizler, Cumhuriyete ve Atatürk devrimlerine bağlılığımızla, küresel sermaye politikalarının önlerinde büyük bir engel oluşturuyoruz.

Herkes şunu açıkça bilmelidir ki, Türk hekimleri için tartışılmayacak iki olgu varsa, o da yüreklerimizde taşıdığımız yurt ve insan sevgisidir. Dün olduğu gibi bugün de Türk hekimleri yaşamdan yana duruşları, yüreklerindeki yurt ve insan sevgisiyle her şartta, her yerde, her zaman ülkesinin geleceğine sahip çıkmaya devam edecek, ülkesinin aydınlık geleceğine yönelik mücadelesini dün olduğu gibi, yarın da kararlılıkla sürdürecektir. Onlar, çok iyi bilirler ki, tıbbiye teslim olmaz. Çünkü, tıbbiye yurt sevgisidir, tıbbiye insan sevgisidir.

Türk Tabipleri Birliği ve Zonguldak Tabip Odası adına, hepinizi saygıyla selamlıyor, tüm meslektaşlarımın 14 Mart Tıp Bayramını kutluyorum.

*14 Mart 2010, Zonguldak
Tıp Fakültesi'nde Tıp Bayramı töreninde ZTO adına
yaptığım konuşma*